

## בש"פ 98/14 - מדינת ישראל נגד שרונה שמעוני פרינץ

### בבית המשפט העליון

בש"פ 98/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבה: שרונה שמעוני פרינץ

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ו' בשבט התשע"ד (7.1.2014)

בשם המבקשת: עו"ד שאול כהן

בשם המשיבה: עו"ד מוטי אזולאי; עו"ד יפעת סיל

### החלטה

1. לפני בקשה ראשונה להארכת מעצרה של המשיבה ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

הרקע לבקשה

עמוד 1

במסגרת האישום הראשון, נטען כי המשיבה השיגה תעודת זהות של המתלוננת הראשונה (להלן: המתלוננת הראשונה) והשתמשה בתעודת הזהות האמורה על מנת להנפיק דרכון הנושא את תמונתה שלה ואת שמה של המתלוננת הראשונה. לאחר מכן, תוך שימוש בדרכון המזויף, הנפיקה המשיבה תעודת זהות הנושאת את שם המתלוננת הראשונה ובה תמונתה שלה. בגין מעשים אלו יוחסו למשיבה: עבירות של התחזות כאדם אחר (מספר עבירות), עבירה על פי סעיף 441 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (מספר עבירות), עבירה על פי סעיף 415 לחוק העונשין; זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר (מספר עבירות), עבירה על פי סעיפים 414 ו-418 לחוק העונשין; שימוש במסמך מזויף (מספר עבירות), עבירה על פי סעיף 420 לחוק העונשין; ושיבוש הליכי משפט, עבירה על פי סעיף 244 לחוק העונשין.

במסגרת האישום השני, נטען כי המשיבה השתמשה בדרכון המזויף על מנת לצאת מהארץ. זאת, חרף צווי איסור יציאה שהוטלו עליה במסגרת הליכי הוצאה לפועל. בגין מעשים אלו יוחסו למשיבה: הפרת הוראה חוקית, עבירה על פי סעיף 287(א) לחוק העונשין; התחזות כאדם אחר, עבירה על פי סעיף 441 לחוק העונשין; שימוש במסמך מזויף, עבירה על פי סעיף 420 לחוק העונשין; וקבלת דבר במרמה, עבירה על פי סעיף 415 לחוק העונשין.

במסגרת האישום השלישי, נטען כי במספר מועדים שונים השתמשה המשיבה בתעודת הזהות המזויפת על מנת לפתוח חשבונות בנק, קיבלה כרטיסי אשראי ופנקסי המחאות ועשתה שימוש בחשבון הבנק. בגין מעשים אלו יוחסו למשיבה: התחזות כאדם אחר (מספר עבירות), עבירה על פי סעיף 441 לחוק העונשין; קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), עבירה על פי סעיף 415 לחוק העונשין; שימוש במסמך מזויף (מספר עבירות), עבירה על פי סעיף 420 לחוק העונשין; הפרת הוראה חוקית, עבירה על פי סעיף 287 לחוק העונשין; שלוש עבירות של איסור הלבנת הון על פי סעיף 3א לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון); ושלוש עבירות של מסירת מידע כוזב, על פי סעיף 3ב לחוק איסור הלבנת הון.

במסגרת האישום הרביעי נטען כי המשיבה השתמשה בדרכון המזויף וברישיון נהיגה זמני מזויף הנושא את שמה של המתלוננת הראשונה על מנת לשכור רכב. בגין מעשים אלו יוחסו למשיבה: קבלת דבר במרמה, עבירה על פי סעיף 415 לחוק העונשין; התחזות כאדם אחר, עבירה על פי סעיף 441 לחוק העונשין; שימוש במסמך מזויף, עבירה על פי סעיף 420 לחוק העונשין; הפרת הוראה חוקית, עבירה על פי סעיף 287(א) לחוק העונשין; ונהיגה בזמן פסילה, עבירה על פי סעיף 67 לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה).

במסגרת האישום החמישי, נטען כי המשיבה רכשה רכב וביטחה את השימוש בו, תוך שהיא מזדהה באמצעות תעודת הזהות המזויפת, רישיון הנהיגה הזמני וכרטיס אשראי הנושאים את שמה של המתלוננת הראשונה. בגין מעשים אלו יוחסו למשיבה: קבלת דבר במרמה, עבירה על פי סעיף 415 לחוק העונשין; התחזות כאדם אחר, עבירה על פי סעיף 441 לחוק העונשין; זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר (מספר עבירות), עבירה על פי סעיפים 414 ו-418 לחוק העונשין; שימוש במסמך מזויף, עבירה על פי סעיף 420 לחוק העונשין; הפרת הוראה חוקית, עבירה על פי סעיף 287(א) לחוק העונשין; נהיגה בזמן פסילה, עבירה על פי סעיף 67 לפקודת התעבורה; ואיסור הלבנת הון, עבירה על פי

במסגרת האישום השישי, נטען כי המשיבה ונאשם נוסף בפרשה פנו לסוכנות תיווך תוך הזדהות בשמה של המתלוננת הראשונה, וחתמו על הסכם תיווך והסכם שכירות. בגין מעשים אלו יוחסו למשיבה: קבלת דבר במרמה, עבירה על פי סעיף 415 לחוק העונשין; התחזות כאדם אחר, עבירה על פי סעיף 441 לחוק העונשין; זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר (מספר עבירות), עבירה על פי סעיפים 414 ו-418 לחוק העונשין.

במסגרת האישום השביעי, נטען כי במהלך 2009 המשיבה השיגה את תעודת הזהות של מתלוננת נוספת (להלן: המתלוננת השניה). המשיבה פנתה למשרד הפנים בבקשה להוציא תעודת זהות חדשה הנושאת את תמונתה שלה, תוך שימוש בפרטיה של המתלוננת השניה, וזו הונפקה לה. בהמשך עשתה המשיבה שימוש במסמכים אלו כדי לקבל שירותים שונים בשמה של המתלוננת השניה. בגין מעשים אלו יוחסו למשיבה: התחזות כאדם אחר, עבירה על פי סעיף 441 לחוק העונשין; קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (מספר עבירות), עבירה על פי סעיף 415 לחוק העונשין; זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר (מספר עבירות), עבירה על פי סעיפים 414 ו-418 לחוק העונשין; שימוש במסמך מזויף, עבירה על פי סעיף 420 לחוק העונשין.

במסגרת האישום השמיני נטען כי במהלך שנת 2010 המשיבה השיגה תעודת זהות של מתלוננת שלישית (להלן: המתלוננת השלישית). המשיבה קיבלה תעודת זהות ותעודת מעבר מזויפות הנושאות את תמונתה שלה ואת פרטיה של המתלוננת השלישית. בתעודה זו השתמשה על מנת להעניק יפוי כוח בלתי חוזר לביצוע עסקה לרכישת קרקע במסגרת קבוצת רכישה. בהמשך ניסתה המשיבה למכור את חלקה במקרקעין לצד שלישי. בגין מעשים אלו יוחסו למשיבה: התחזות כאדם אחר (מספר עבירות), עבירה על פי סעיף 441 לחוק העונשין; קבלת דבר במרמה, עבירה על פי סעיף 415 לחוק העונשין; זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר (מספר עבירות), עבירה על פי סעיפים 414 ו-418 לחוק העונשין; שימוש במסמך מזויף, עבירה על פי סעיף 420 לחוק העונשין.

במסגרת האישום התשיעי, נטען שהמשיבה התחזתה החל מראשית 2012 ועד למעצרה בשנת 2013 כרופאה המתמחה בטיפול בחולי סכרת. במסגרת זאת ניצלה המשיבה מצוקה של חולים והבטיחה להם ריפוי מלא מהמחלה. המשיבה קיבלה עשרות מטופלים בתמורה לסכום מצטבר של מאות אלפי שקלים. המשיבה הורתה למטופלים לבצע פעולות רפואיות שונות, כגון הפחתה בכמות האינסולין שהם נוטלים. הדבר יצר עבור חלק מהחולים סיכון של ממש (וחלקם אף נדרשו לאשפוז), ומספר חולים דיווחו על תופעות הנובעות מרמת סוכר לא מאוזנת. בגין מעשים אלו יוחסו למשיבה: התחזות לרופא (עשרות עבירות), עבירה על פי סעיף 3(א) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976 (להלן: פקודת הרופאים); שימוש בכינוי רופא (עשרות עבירות), עבירה על פי סעיף 5 בצירוף סעיף 49 לפקודת הרופאים; קבלת דבר בנסיבות מחמירות (עשרות עבירות), עבירה על פי סעיף 415 לחוק העונשין; חבלה חמורה, עבירה על פי סעיף 333 לחוק העונשין; תקיפה (ריבוי עבירות), עבירה על פי סעיף 379 בצירוף סעיף 378 לחוק העונשין; תקיפה הגורמת חבלה של ממש (ריבוי עבירות), עבירה על פי סעיף 380 לחוק העונשין; ומעשה פזיזות ורשלנות, עבירה על פי סעיף 338(8) לחוק העונשין.

במסגרת האישום העשירי, נטען כי המשיבה ביקשה מאחד מחולי הסכרת שפנו אליה את פרטי כרטיס האשראי ותעודת הזהות שלו לצורך ביצוע תשלום. במהלך אוקטובר 2010 השתמשה המשיבה בפרטים אלו על מנת לבצע רכישה טלפונית של מוצרי חשמל, תוך שהיא מזדהה בשמה של המתלוננת השניה. בגין מעשים אלו יוחסו למשיבה:

קבלת דבר במרמה, עבירה על פי סעיף 415 לחוק העונשין; התחזות כאדם אחר, עבירה על פי סעיף 441 לחוק העונשין; והונאה בכרטיס חיוב, עבירה על פי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986.

במסגרת האישום האחד-עשר, נטען כי פעולתה של המשיבה בהתחזותה לרופאה המעניקה טיפול לחולי סכרת היא בבחינת עסק או משלח יד, וכי היה עליה לדווח על רווחיה לרשויות המס. במסגרת זאת, נטען כי המשיבה העלימה מס בסכום כולל של למעלה מ-300,000 ש"ח במהלך השנים 2012-2013. בגין מעשים אלו יוחסו למשיבה: אי הודעה על התחלת התעסקות או על שינוי בה, עבירה על פי סעיף 215 לפקודת מס הכנה [נוסח חדש] (להלן: פקודת מס הכנסה); מרמה, עבירה על פי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה; מרמה או תחבולה (עבירות רבות), עבירה על פי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: חוק מס ערך מוסף); אי קיום דרישות (עבירות רבות), עבירה על פי סעיף 216(5) לפקודת מס הכנסה; ו אי הוצאת חשבונית מס (עבירות רבות), עבירה על פי סעיף 117(א)(13) לחוק מס ערך מוסף.

במסגרת האישום השניים-עשר, נטען כי במהלך השנים 2006-2007 ניהלה המשיבה עסק של "טיפולים נפשיים", מבלי שדיווחה על כך לרשויות המס, ותוך שהיא מעלימה מס בהיקף של עשרות אלפי שקלים. בגין מעשים אלו יוחסו למשיבה השמטת הכנסות מדו"ח (שתי עבירות), עבירה על פי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה; מרמה, עבירה על פי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה; מרמה או תחבולה (ריבוי עבירות), עבירה על פי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף; אי קיום דרישות, עבירה על פי סעיף 216(5) לפקודת מס הכנסה; אי הוצאת חשבונית מס, עבירה על פי סעיף 117(א)(13) לחוק מס ערך מוסף; ואי הודעה על התחלת התעסקות או על שינוי בה, עבירה על פי סעיף 215 לפקודת מס הכנסה.

במסגרת האישום השלושה-עשר, נטען כי בין השנים 2006-2007 התחזתה המשיבה לפסיכולוגית, וערכה "טיפולים" נפשיים תוך שלעיתים היא אף מציגה עצמה כדוקטור (וכך היא אף חתמה על החוזים עם הפונים). בחלק מהמקרים הורתה המשיבה לפונים להפסיק טיפולים נפשיים, תרופתיים ופסיכיאטרים שניתנו להם. כמו כן, במספר מקרים ערכה המשיבה אבחוני קשב וריכוז לילדים, תוך הצגת מצג שווא של מומחיות בתחום. המשיבה קיבלה אלפי שקלים מכל פונה. בגין מעשים אלו יוחסה למשיבה: קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום התבקש מעצרה של המשיבה עד תום ההליכים המשפטיים נגדה, ובית המשפט המחוזי הנכבד, בהחלטתו מתאריך 6.6.2013, נעתר לבקשה. הערר שהגישה המשיבה כנגד החלטה זו של בית המשפט קמא הנכבד נדחה על ידי חברי השופט ס' גובראן ב-בש"פ 4268/13, בתאריך 20.6.2013.

עתה מתבקשת כאמור הארכת המעצר מכוח סעיף 62 לחוק המעצרים, כמפורט בפיסקה 1 שלעיל.

טענות הצדדים

4. בא-כח המבקשת מבסס את בקשתו הנוכחית על מסוכנותה של המשיבה, הנובעת מחומרת העבירות שמיוחסות לה - בהן גם עבירות של פגיעה בגוף, והשיטתיות בה הן בוצעו. בא-כח המשיבה טוען כי המסוכנות הנשקפת

עמוד 4

מהמשיבה לא קהתה, לגישתו, במהלך התקופה שבה הייתה המשיבה עצורה עד כה. לשיטתו, אין ליתן אמון במשיבה, שתמלא אחר תנאי חלופת מעצר (זאת נוכח העובדה כי, לטענתו, בעבר עזבה את הארץ, תוך שימוש בדרכון מזויף בעת שהייתה אמורה לשהות במעצר בית).

5. לעניין קצב התקדמות שמיעת המשפט, ציין בא-כח המבקשת, כי כרגע קבועים 12 מועדי הוכחות לחודש הקרוב, ואף נקבעו מועדים לשמיעת סיכומי הצדדים (בחודש פברואר 2014). בא-כח המבקשת הדגיש עוד כי העיכוב עד כה בקצב שמיעת המשפט נבע בעיקר מהעובדה שהמשיבה החליפה בעבר שבעה סנגורים.

6. באי-כח המשיבה טענו, לעומת זאת, בדיון שהתקיים בפני, כי בחלוף תשעה חודשים ממעצרה של המשיבה משתנה נקודת האיזון הרלבנטית, והיא נוטה עתה אל עבר שחרורה לחלופת מעצר. כמו כן עמדו באי-כחה של המשיבה על כך שהמשיבה טרם הורשעה בדינה ולכן עומדת לה חזקת החפות. בכל הנוגע לקצב שמיעת המשפט בבית המשפט המחוזי - באי-כחה של המשיבה טענו כי פרשת התביעה רק החלה להישמע, כי צפויים להעיד 99 עדים מטעם התביעה ו-5-10 עדים מטעם ההגנה וכפועל יוצא מכך - שמיעת ההליך צפויה לארוך זמן רב, והערכת הזמנים של המבקשת איננה ריאלית.

דיון והכרעה

7. לאחר שבחנתי את טענות המבקשת ואת עמדת באי-כח המשיבה - הגעתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את בקשת המדינה. הטעמים להחלטתי זו יובאו מיד בסמוך.

8. נקודת המוצא לפי סעיף 61 לחוק המעצרים גורסת, כידוע, כי בעקרון יש לשחרר נאשם, אשר היה נתון במעצר במשך תשעה חודשים מבלי שמשפטו הגיע לכדי הכרעה, הכלל האמור נשען על התפיסה כי יש לעשות מאמצים מירביים לסיים במהירות האפשרית את ההליך הפלילי שבמסגרתו עצור הנאשם על מנת שלא לפגוע בחירותו של הנאשם, אשר דינו טרם הוכרע, במידה העולה על הנדרש. ואולם גם לאחר חלוף תשעה חודשים, ייתכנו מצבים שבאיזון בין השיקולים התומכים בהותרתו של נאשם במעצר לבין השיקול בדבר חירותו האישית - יגברו הראשונים. מקרים מיוחדים אלה נדונים במסגרת סעיף 62 לחוק המעצרים, שבמסגרתו רשאי שופט של בית משפט זה להורות על הותרתו של נאשם במעצר לתקופה של עד 90 ימים (או עד 150 ימים במקרים מיוחדים עוד יותר - עיינו: בג"ץ 2442/11 שטנגר נ' יו"ר הכנסת (26.06.2013), ולחזור ולהורות כך מדי פעם בפעם. בין יתר השיקולים שיש לשקול בעת בחינת האיזון בין חירותו האישית של הנאשם לבין אינטרס על ההגנה על הציבור במסגרת בקשה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, מקובל לשקול בין היתר את השיקולים הבאים: חומרת העבירות המיוחסות לנאשם; קצב התנהלות המשפט; המסוכנות הנשקפת מהנאשם לציבור בכלל ולקרובותיו בפרט; והחשש מפני הימלטות הנאשם, או מפני שיבוש הליכי משפט (ראו: בש"פ 179/10 מדינת ישראל נ' לייזרון (17.01.2010); בש"פ 6687/10 מדינת ישראל נ' מוראידי (20.09.2013)).

9. מקריאת החומר ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים, התרשמתי כי המשיבה אכן מסוכנת, כפי שעולה לכאורה מהמעשים המיוחסים לה (לגביהם נמצאו ראיות לכאורה), ובמיוחד מהתנהלותה הנטענת, המעידה על פני הדברים, על

אדישות כלפי חיי אדם וכלפי הנזק שעלול להיגרם למטופלים, שהאמינו כי יש לה כוחות מרפא, זאת כשלנגד עיני המשיבה עומד, כנטען, בצע כסף. לא התרשמתי כי מסוכנות זו קהתה במהלך התקופה שחלפה ממועד הגשת כתב האישום.

10. אף לא מצאתי ממש בטענתם של באי-כח המשיבה כי נקודת האיזון הרלבנטית השתנתה ומצדיקה את שחרורה של המשיבה לחלופת מעצר. המשיבה לכאורה כבר הוכיחה בעבר כי אין עליה מורא של החוק, כשעזבה, כנטען, את הארץ, תוך שימוש בדרכון מזויף, זאת כאשר היתה מצויה בתנאים של "מעצר בית" ואגב הפרת הוראה חוקית. לפיכך נראה שאכן קיים פה חשש אמיתי לשיבוש הליכי משפט במידה ותשוחרר המשיבה לחלופת מעצר. יתר על כן, העיכוב בהתקדמות ההליך רובץ בעיקרו על כתפי המשיבה, שהרבתה עד כה להחליף סנגורים, מה שבאופן טבעי גרר דחיות.

11. נוכח כל האמור לעיל – מוארך בזאת מעצרה של המשיבה ב-90 ימים, שימנו החל מתאריך 18.01.2014, או עד למתן פסק-דין בת"פ 33300-04-13 בבית המשפט המחוזי בירושלים, הכל לפי המוקדם מביניהם.

ניתנה היום, ו' בשבט התשע"ד (7.1.2014).